

прочювать, ставать извѣстны и ся прѣпорѣчать на всичкы страны съ голѣмы-ты си капиталы и съ много-то си съдружницы-акціонеры (дѣленичяри). На и самый имъ входъ въ работы-ты зима нѣкакво си значеніе на явность, какво-то чястни банкыери не могѣть да имѣть; тии именно, кога си съставять и начинять работѣ, приканвать така да ся каже всичкы мрътвы капиталы и всичкы врьдны и работны рѣцѣ, кои-то само чякаты капиталъ за да произведѣть новы стойности. Явны-ты банкы ся прѣпорѣчаютъ повече съ това, че тии сѣ явны дружества, съставены отъ много и хыляды душъ, кои-то вложили кой много, кой малко, та по това ся броятъ като съдружницы на банкѣ-тѣ наспротивъ колко-то капиталъ сѣ вложили. Съдружницы-ти на еднаѣ банкѣ — дѣленичяре-ти — могѣть непрѣстайно да ся промѣнявать, зачто-то всякій може си прода дѣленицы-ты, та да си прибере капитала, что е былъ вложилъ, а между това банка-та пакъ си трае и работи сигурно, кога такъво нѣчто и такъва сигурность не може да бѣде съ чястны банкыеры. И откамы много другы страни явны-ты банкы ся намиратъ въ погодно и пѣчести-то положеніе, а не чястни-ти банкыери, нѣ мы тука нѣмамы мѣсто да изброявамы всичкы прѣимѣщества на явны-ты банкы, а щемъ кажемъ наѣсо само за главны-ты ползы отъ тѣхъ.

Банкы-ты събирать на купъ всичко спестено и всичкы капиталы, что лѣжать за лудо, та гы прѣдавать на врьдны економическы рѣцѣ, кои-то гы употребявать производительно. Примѣры за да си дава всякій въ банкѣ, что-то спести има особено у Америкѣ и у Англіѣ; тамъ е такоречи общъ обычай да си влага чловѣкъ въ банкѣ и наймалко-то, что-то си